

at der ikke opnaas nogen hurtigere Indførelse af *Ensartethed* ved at nægte os Betegnelsen „Landsretssagfører“, idet vi — § 1031-Sagførere, der alle har Bestalling før 1919 — ifølge Naturens Orden vil uddø før de beskikkede Landsretssagførere.

Saaframt det høje Landsting derfor maatte give Lovforslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse sin Tilslutning, saaledes at den tvungne Fællesbetegnelse for alle fremtidig beskikkede Sagførere bliver „Sagfører“, maa vi § 1031-Sagførere andrage om Adgang til Betegnelsen „Landsretssagfører“ for derved at komme paa lige Fod med dem, der hidtil har haft samme Møderet som vi. Ogsaa som en Art retfærdig Gengæld, fordi vi nu i 12—13 Aar har maattet lide under Savnet af en til vor Møderet svarende Betegnelse.

Noget anderledes vil Spørgsmaalet stille sig, dersom den tvungne Fællesbetegnelse — saaledes som det har været foreslaaet — skulde blive „Advokat“. En væsentlig Del af de anførte Grunde vil i saa Fald have noget mindre Vægt, og det bør i denne Forbindelse fremhæves, at Folketingsudvalgets ovenfor citerede Begrundelse ganske særlig overser:

at de Sagførere, der — hvis Fællesbetegnelsen „Sagfører“ ophøjes til Lov — fremtidig beskikkes, vil komme i det selv samme Dilemma, som vi § 1031-Sagførere har levet under siden 1919, idet de i Konkurrencen utvivlsomt vil komme til at ligge under for dem, der endnu en lang Aarrække frem i Tiden har Ret til at betegne sig som Højesterets- resp. Landsretssagførere, fordi Befolkningen stadig ikke vil have noget andet praktisk Skelnemærke end den officielle Betegnelse.

Der er fra anden Side anført vægtige Grunde for at foretrække Fællesbetegnelsen „Advokat“, og vi vil tillade os at understrege, at denne Betegnelse sikkert vil fremkalde en langt hurtigere Opnaaelse af Ensartethed, thi ikke alene vil utvivlsomt alle eksisterende Underretssagførere frivilligt antage denne Betegnelse, men formentlig vil ogsaa de nuværende Overrets- og Landsretssagførere i stort Antal antage Betegnelsen.

Saaframt vort principale Andragende ikke kan følges, andrager vi derfor subsidiært om, at Fællesbetegnelsen maa blive „Advokat“.

Januar 1932.

Carl Herforth. Sagfører, København.	Volmer Lind. Sagfører, Holbæk.	Chr. Poulsen. Sagfører, Svendborg.
Yde Poulsen. Sagfører, Thisted.	A. Sebbelov. Sagfører, Aarhus, Udvalgets Formand.	A. Sidenius. Sagfører, Grenaa.
		Chr. Ørn. Sagfører, København.

Aarhus, den 30. Januar 1932.

P. U. V.

A. Sebbelov.